

om det ikke var bedre at udelade de Ord: „i de fastsatte Tarifer“, og derved paapege, at der ogsaa kunde være andre Forandringer, man vilde indføre.

Endelig har ogsaa det ærede Udvalg foreslaaet, at der til § 8, den nye § 9, skulde tilføies: „dog med den Indskrænkning, at der af de Exemplarer, som ikke forsendes udenfor det Stift, hvori Tidenden udgaaer, kun erlægges 16 $\frac{2}{3}$ pCt.“ Stiftsinddelingen er, som vistnok alle de Herrer bekiendt, en aldgammel Indretning, der paa mange Steder ikke er meget heldig. Jeg troer, det vilde være bedre, hvis det ærede Udvalg vilde istedetfor „udenfor Stiftet“ sætte „udenfor Provindsen.“ Som bekiendt er der i Jylland 4 Stifter, og deraf vilde Følgen for Exempel blive, at de Aviser, som udgives i Aalborg, ville kunne forsendes omkring i Stiftet, altsaa til Viborg og alle de forskjellige Kjøbstæder, som ligge i Viborg Stift, for 16 $\frac{2}{3}$ pCt., men, hvis Aalborg Aviser skulde sendes over Limfjorden f. Ex. til Nørresundby, hvis der er Poststation, som jeg i Dieblikket ikke erindrer, saa skulde deraf beregnes 25 pCt. — De Herrer ville nemlig erindre, at Aalborg By ligger i Viborg Stift. Det synes mig derfor mere hensigtsmæssigt, om De Herrer vilde tage dette under Overveielse i Udvalget og maaskee finde Anledning til, at forandre Ordene „udenfor det Stift“ til „udenfor den Provinds“. Denne Forandring vilde jo, som bekiendt, væsentligst komme til Anvendelse i Jylland.

Ordføreren: De Ønsker, om jeg saa tør kalde dem, som den ærede Landstingsmand har udtalt, ere vistnok fuldkommen berettigede; jeg erkjender tilfulde, at det er Forbedringer, som man kunde ønske med Hensyn til Postbefordringen. Men jeg maa dog tillade mig at bemærke, at denne Lov ikke gaar ud paa at bestemme alle de Forandringer og Forbedringer, man kunde ønske med Hensyn til Postbefordringen. Alle de forskjellige Communicationsveie og Communicationsmidler samt Maaden, hvorpaa Befordringen skal skee, turde det maaskee dog være noget betænkeligt at optage i en Lov som denne; man vilde dog vanskeligt kunne komme til deri at indbefatte alle de Forbedringer, man kunde ønske sig med Hensyn til,

at Befordringen enten kunde skee paa en hurtigere, eller paa en bedre, eller paa en mere omfattende Maade end den, hvorpaa den nu skeer. Det er udenfor al Tvivl, at dette er Forholdsregler, man maa overlade til Administrationen, der maa staae til Ansvar for, hvorledes den udfører det Hverv, der i denne Henseende er den paalagt. Det gjælder saaledes med Hensyn til alle Befordringsmidler ad Søveie, med Afbenyttelsen af nye Dampskibsfarter, som oprettes, med nye Constructioner af Postvogne, og, kort sagt, med alle mulige nye Befordringsmidler; deres Tal er virkelig saa stort og omfattende, at jeg troer, man vilde komme i megen Forlegenhed, hvis man fra Lovgivningens Side vilde indlade sig paa at bestemme, hvorledes slige Befordringer skulde finde Sted. Det troer jeg altsaa at maatte som en almindelig Bemærkning fremsætte mod, hvad den ærede Landstingsmand har anført saavel med Hensyn til Befordringen af Breve ud paa Landet, som med Hensyn til hvad han har bemærket om, at man kunde forsende mindre Pengesummer under 5 Rbd. med Breve ogsaa paa den Maade, at man fik Summen udbetalt paa Postcontoiret, som da atter opkrævede den paa Modtagelsesstedet. Hvad det Sidste angaaer, skal jeg kun tillade mig at bemærke, at, skjøndt jeg troer, efter hvad jeg har erfaret, at Postbestyrelsen ikke vil have Noget derimod, er derved dog at bemærke, at, dersom Postbestyrelsen skulde udbetale Pengene til Afsenderen, førend Brevet var kommet til det Sted, hvor det skulde hen, lader det sig ikke nægte, at den derved vilde udsætte sig for nogen Risiko ved ikke at kunne faae dem igjen af Modtageren (Nei! Nei!). Det forekommer mig dog, at der let vil kunne finde Risiko Sted for Postvæsenet; det er muligt, at jeg har misforstaaet den ærede Landstingsmand i denne Henseende; men, dersom det er Tilfældet, saa troer jeg vistnok ikke — hvad jeg allerede har bemærket — at der fra Postvæsenets Bestyrelse vil være Noget iweien i denne Henseende. Jeg troer ogsaa hermed at have besvaret den Bemærkning, som den ærede Taler har fremsat med Hensyn til Bestemmelsen i § 17, idet jeg nemlig gjentagende tillader mig at bemærke, at Lovforslaget kun angaaer Be-